2. kitap

Neşeli Öyküler Serisi

OKU & DİNLE

Rüya GÜNDÜZHEV

Ay Canavarı

Üçgen ÇOCUK

Resimleyen
Aslıhan OLCAY

NEŞELİ ÖYKÜLER

Ay Canavarı

Yazan

Rüya Gündüzhev

Üçgen ÇOCUK

ÜÇGEN ÇOCUK
Çocuk Kitapları

Yayın Yönetmeni | Bülent Cenkeri
Yayın Koordinatörü | Rıdvan Marangoz
Dil ve Yazım | Salih Cengiz
İllüstrasyon | Aslıhan Özlem Olcay
Seslendirme | Adile Demirci

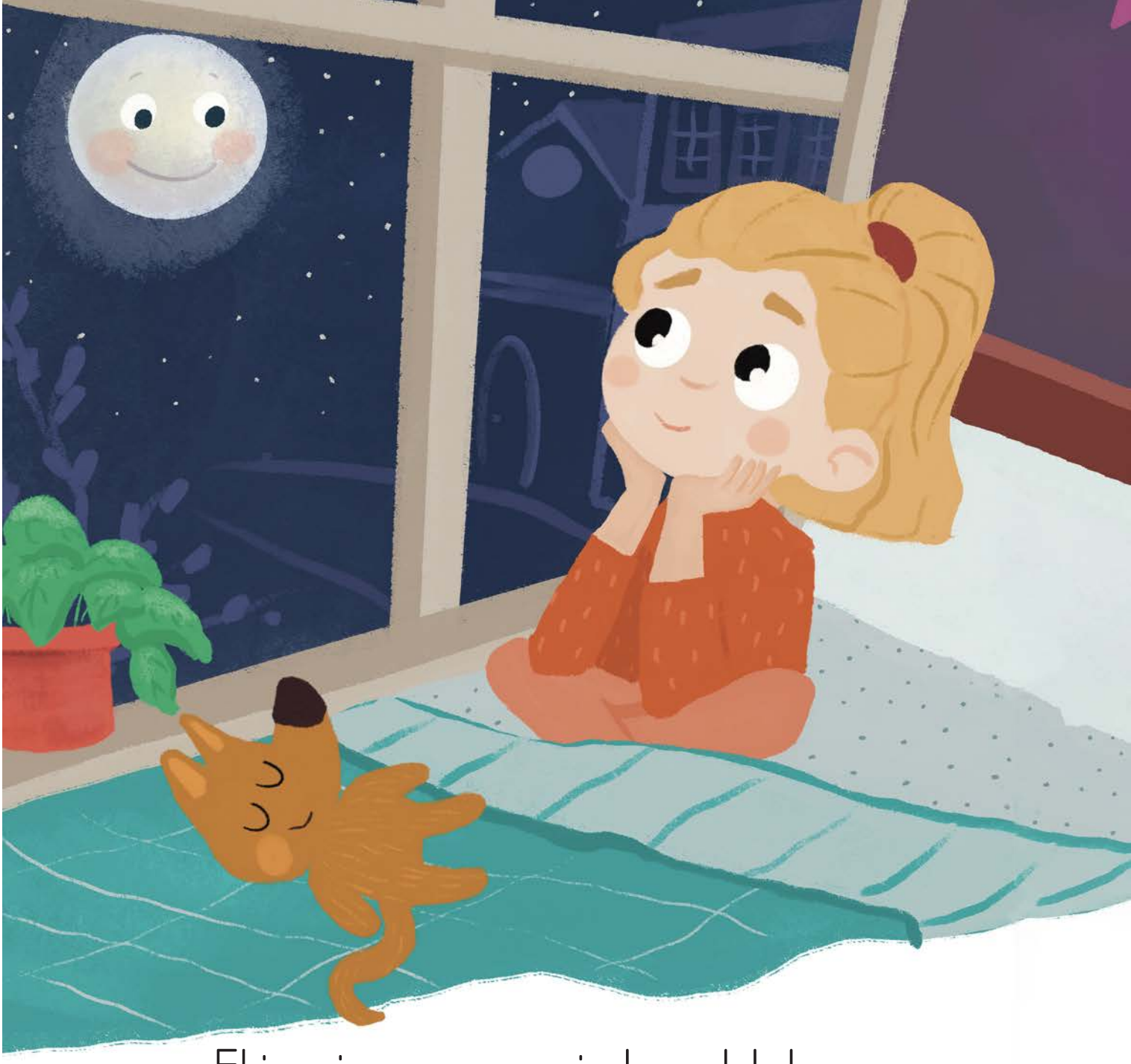
3**. Baskı** | Mart 2023, İstanbul

ISBN | 978-625-7345-08-8

BORA YAYINCILIK DAĞITIM
Sertifika No | 49691
Adres | Prof. Mustafa Nevzat Pisak Cad.
No: 11/1 Bahçelievler/İstanbul
Tel. | (0212) 451 41 00 PBX
E-posta | info@ucgenyayincilik.com

Baskı Cilt | Aykut Basım
Sertifika No | 45732
Adres | Firuzköy Mezarlıküstü Cad. No 26
Avcılar/İSTANBUL
Tel. | (0212) 428 52 74

© Yayımlanan bu kitabının tüm basım ve yayın hakları Bora Yayıncılık Dağıtım'a geçmiştir. Tanıtım amaçlı alıntılar dışında hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

Ekin, yine penceresinden yıldızları izliyordu. Gökyüzü ışıl ışıl parlıyordu. Hatta öyle parlaktı ki tüm şehri aydınlatıyordu. Güneş uyumaya gitmiş, aydede çoktan uyanmıştı. Ekin, derin bir iç çekip bir gün uzaya gidebilmeyi diledi.

Yıldızları, yakından görmeyi her şeyden çok istiyor çoğu zaman rüyalarında görüyordu. Hatta dün gece rüyasında yıldızlarla birlikte çok eğlenmişti.

Aydedeye salıncak kurmuş sallanmışlardı. Ama salıncağa gök taşı çarpınca korkuyla uyandı. Eğer uzaya gidebilirse yıldızlara gök taşlarını soracaktı. Mesela gök taşları gerçekten de var mıydı? Bir de Güneş'in evi neredeydi? Her akşam nereye gidiyordu?

Peki ya aydede, neden sürekli ufaklığı takip ediyordu? Ekin, bir defasında tüm sokak boyunca bir sağa bir sola koşmuş ama aydededen kurtulamamıştı. Ekin, bulutları da çok merak ediyordu. Gerçekten de pamuk gibi

yumuşacıklar mıydı? Hele gezegenleri hiç sormayın. Çoğu zaman rüyasında görüyordu. Ağabeyi tam dokuz tane gezegen olduğunu söylemişti. Hatta tek tek isimlerini de saymıştı. Ama ufaklığın aklında sadece Mars kalmıştı.

Gerçekten de dokuz tane gezegen var mıydı? Off! Aklını bir sürü soru kurcalıyordu. Ekin, her akşam hayalinde bir uzay aracına binip önce Ay'a, sonra Güneş'e gidiyordu.

Son olarak Mars'a uğruyor oradaki uzaylıları, Ay'dan gelen canavarlardan kurtarıyordu. Ay canavarları, çok tehlikeliydi. Döne döne tozu dumana katıyor önlerine ne gelirse savuruyordu.

Hele bir de çok sinirlenmişlerse Ay canavarları ağlarını atıp uzaylı çocukların oyunlarını bozuyor, oyuncaklarını alıyordu. Bu korkunç canavarlar Marslıların güçlü göz alıcı ışınlarından bile korkmuyorlardı.

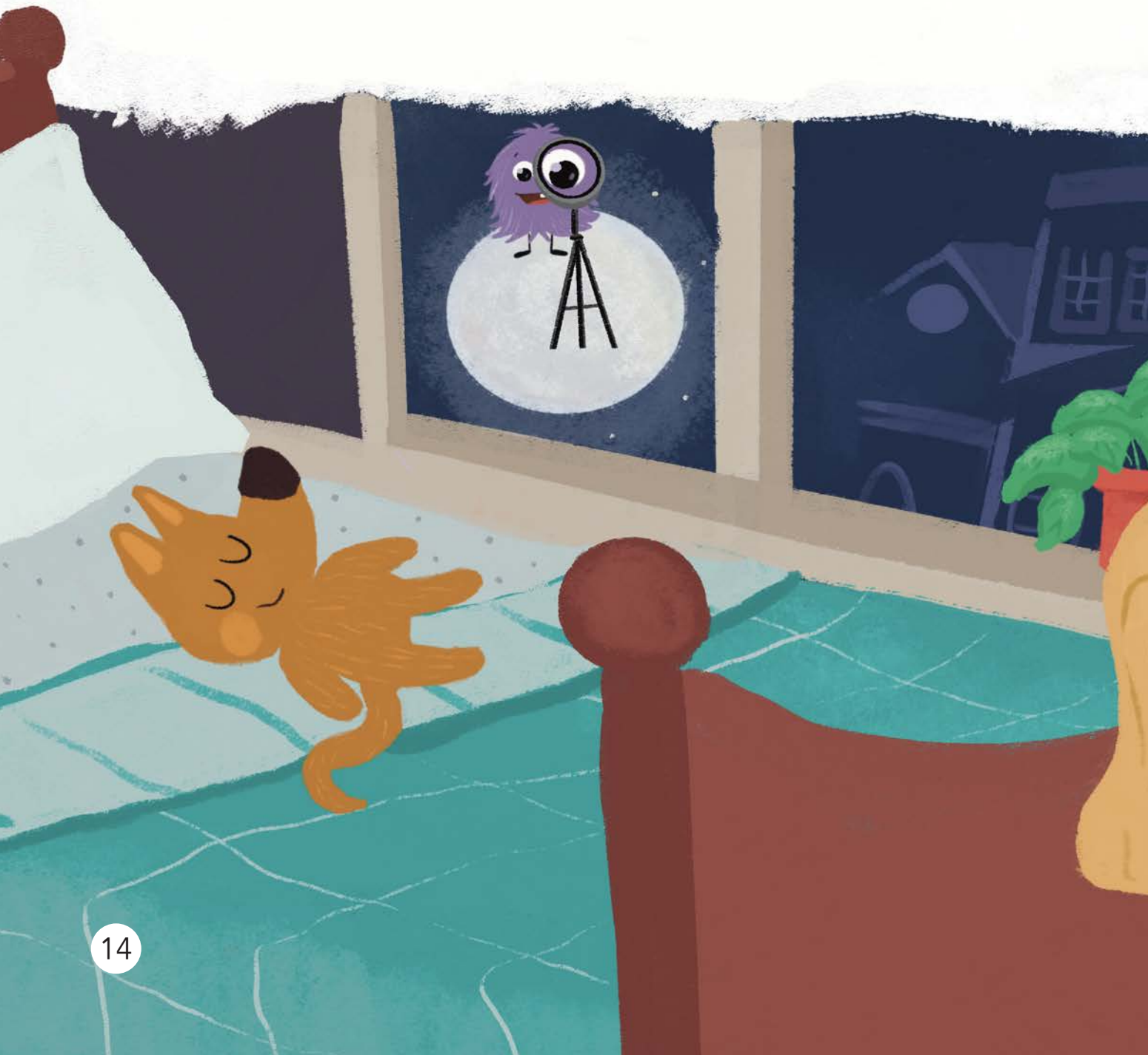
Ama Ekin, onların zayıf noktalarını biliyordu. Ay canavarları da tıpkı çocuklar gibiydi. Şekerlemelere asla dayanamıyordu. Ekin, her defasında canavarlara bir avuç dolusu renkli şekerlemeler veriyordu.

Sonra da "Siz canavarlar ve Marslılar bundan sonra hep dost olacaksınız. Size Dünya'dan barış ve dostluk getirdim." diye sesleniyordu. Küçük kız, alkışların arasında zamanın nasıl geçtiğini fark etmiyordu.

Ancak annesi "Haydi bakalım uyku zamanı. Dişlerini fırçalayıp uyumalısın." diye seslendiğinde kendine geliyordu. Ufaklık farkında değildi ama aslında gökyüzünde kendisini izleyen minik bir uzaylı vardı.

Mor tüyleri, simsiyah gözleriyle öyle sevimliydi ki... Kesinlikle Ay canavarına benzemiyordu. Uzaylı, her gece teleskobuyla küçük kızın odasına bakıyordu. Onun da aklında bir sürü soru vardı. Ufaklığın odasındaki oyuncakları, kitapları çok merak ediyordu.

Arkadaşlarıyla birbirlerine
fırlattıkları zıplayan yuvarlak şeyin
ne olduğunu anlayamamıştı.
Ah bir de ufaklığın
ceplerine koyduğu
renkli şekerlemeler
yok muydu? Minik uzaylı,
onlardan bir tane yiyebilmek
için can atıyordu.